

kormányhoz eljuttatott hivatalos közlésről, miszerint Auschwitzban már 100 000 magyar zsidót elgázositottak, és „azonnali világméretű tiltakozást” sürgetett.¹⁰⁰ Egy nappal korábban Chaim Weizmann tájékoztatta G. H. Hallt, a brit külügyminisztérium képviselőjét arról a lengyel emigráns kormánytól kapott hírről (ezt az információt a brit külügyminisztérium nyilván közvetlenül is megkapta), hogy a magyar zsidókat tömegesen deportálják „a lengyelországi haláltáborokba”¹⁰¹.

1944. július 10-én Moshe (Sharett) Shertokot, aki ekkor már természetesen jól ismerte a náci végleges megoldás programját, dr. O. Gorka, a lengyel emigráns kormány belügyminisztere tájékoztatta egy kódolt távirat szövegéről, melyet „valahonnan Lengyelországból” küldtek június 27-én a magyar zsidók deportálásáról és elgázosításáról.¹⁰² A magyar zsidóság elpusztításáról szóló sok korábbi közléshez hasonlóan ez sem jutott el a palesztinai sajtóhoz, és a „világméretű tiltakozás” sose bontakozott ki. A hallgatásban jelentős szerepet játszott a brit mandátumi hatóságok cenzúrapolitikája Palesztinában (lásd a 29. és a 31. fejezetet). A hallgatás néhány megfigyelő szerint a cionista vezetők által elkövetett hibáknak is tulajdonítható.¹⁰³

A magyar vezetők tudomása a katasztrófáról

Számos bizonyíték van arra, hogy Horthy és Magyarország sok más vezetője jóval az ország német megszállása előtt ugyanolyan jól ismerte a nácik zsidóellenes programját, mint sok zsidó vezető. Ezt világosan bizonyítják az auschwitzi jegyzőkönyvek terjesztése kapcsán Soós Gézőnek tulajdonított nézetek. A bizonyítékok arra vallanak, hogy Horthy ennek a dokumentumnak valószínűleg két példányát is látta: az egyiket a menyee mutatta meg neki, a másikat a fia, ifj. Horthy Miklós, aki Petőtől kapott egy példányt 1944 júniusának második felében.¹⁰⁴

Hítlerrel való első klesssheimi találkozásán például, 1943 áprilisában, Horthy azt a tanácsot kapta a Führertől, hogy Magyarország kövesse Lengyelország példáját: „Ha ott a zsidók nem akarnak dolgozni, agyonlövök őket.” Ezt a tanácsot Ribbentrop megtoldotta azzal, hogy a zsidókat „vagy meg kell semmisíteni, vagy koncentrációs táborokba szállítani”¹⁰⁵. Magyarországra visszatérve Horthy úgy döntött, hogy védekezik a Führerrel szemben, aki szemrehányást tett neki, mert állítólag „kesztyűs kézzel bánik a zsidókkal Magyarországon”. A Führerhez intézett 1943. május 7-i levelének eredeti tervezetében Horthy megpróbálta mentegeetni magát és a Kállay-kormányt.

Az egyik szemrehányás arra vonatkozott, hogy Magyarországon állítólag túl enyhén kezelik a zsidókat. Ebben a kérdésben minden elbizakodottság nélkül